

From: EK-voorzitter <voorzitter@eerstekamer.nl>
Date: Friday, September 5, 2025, 12:47 PM
To: EK-postbus <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: FW: Ernstige zorgen over de Wet tweestatusstelsel en de Wet asielnoodmaatregelen

Van: 5.1.2.e <5.1.2.e@gmail.com>
Verzonden: vrijdag 5 september 2025 11:16
Onderwerp: Ernstige zorgen over de Wet tweestatusstelsel en de Wet asielnoodmaatregelen

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte senator,

Deze brief schrijf ik u zowel als bezorgde waarnemer als iemand die in Nederland bescherming zoekt en de moeilijkheden van het asielsysteem van dichtbij heeft ervaren. Sta mij toe met mijn persoonlijke verhaal uit te leggen waarom ik hier ben en waarom ik mij zo grote zorgen maak over deze nieuwe wetten.

Voor de mislukte staatsgreep van 15 juli 2016 in Turkije werkte ik als onderzoeksmedewerker aan een universiteit. Vanwege die gebeurtenis, waarvan ik niet weet wie haar organiseerde of hoe zij plaatsvond, ben ik na 15 juli ten onrechte met een decreet met kracht van wet (KHK) ontslagen. Vervolgens werd mijn huis binnengevallen door zes gendarmes met lange vuurwapens en enkele burgers; ik werd aangehouden en in een antiterrorismecentrum verhoord, alsof ik een terrorist was, onder marteling. Hoewel ik nooit eerder zelfs maar op een politiebureau was geweest, werd ik voor de rechter gebracht en in hechtenis genomen. Ik zat dertien maanden vast onder zware omstandigheden, 1.200 km van mijn familie, in een afdeling voor acht personen waar wij met zeventien verbleven. In die dertien maanden moest ik gescheiden blijven van mijn toen vierjarige dochter en mijn echtgenote. Vervolgens veroordeelde de rechtbank mij tot zes jaar en drie maanden gevangenisstraf; hangende het beroep werd ik vrijgelaten. In de veronderstelling dat de veroordeling zou worden vernietigd, ging ik in beroep bij hogere instanties, maar in 2023 bekrachtigde het Hof van Cassatie (5.1.2.e) mijn straf.

Om te voorkomen dat ik opnieuw de gevangenis in moest en jarenlang dezelfde mishandelingen zou ondergaan, zag ik mij genoodzaakt mijn land te ontvluchten. Toen mijn straf werd bekrachtigd, was mijn vrouw zwanger van ons tweede kind. Om mijn ongeborn kind nog te kunnen zien, leefde ik vijf à zes maanden onder zware omstandigheden ondergedoken tot aan de geboorte. Helaas kon ik niet bij de bevalling zijn; ik heb mijn kind slechts één keer in mijn armen kunnen houden en sindsdien niet meer gezien. Na al deze beproevingen bereikte ik via de grens Griekenland en vandaar Nederland. Geen mens verlaat zijn land, de grond waar hij is geboren en opgegroeid, en zijn dierbaren zonder in het nauw te zijn gedreven. Ik heb mijn twee kinderen, mijn echtgenote en mijn hele carrière achtergelaten en mijn land verlaten. Bij mijn vertrek heb ik lang nagedacht naar welk land ik asiel zou vragen. Ik koos voor Nederland omdat ik verwachtte dat er respect is voor de mensenrechten, dat ik er in vrijheid kan leven en mijn kinderen en mijn vrouw een mooie toekomst kan bieden. Ik dacht dat Nederland mij de hand zou reiken, want ik was in een diepe put van hopeloosheid beland. Maar bij aankomst in Nederland ondervond ik grote problemen; de omstandigheden in het opvangkamp waar ik nu verblijf zijn erbarmelijk. Ik wacht al meer dan zestien maanden op mijn asielgehoor. Mijn vrouw en kinderen ondervinden in Turkije grote financiële en emotionele problemen. Ik vrees dat er elk moment een inval kan plaatsvinden en dat ook zij zullen worden opgepakt. Het uitblijven van het gehoor baart mij grote zorgen. Ik wil zo snel mogelijk een verblijfsvergunning verkrijgen en gezinshereniging aanvragen. Ik wil integreren, hier een nieuw leven opbouwen en een bijdrage leveren aan Nederland.

Zelfs mijn persoonlijke ervaring toont al de ernstige tekortkomingen in het huidige systeem, en daarom maak ik mij grote zorgen dat regelingen zoals de “Wet tweestatusstelsel” en de “Wet asielnoodmaatregelen”, die op 3 juli 2025 in de Tweede Kamer zijn aangenomen, de situatie van duizenden mensen zoals ik nog

veel ernstiger zullen maken. Daarom schrijf ik u om de mogelijke verwoestende gevolgen van deze wetten voor de rechten, de integratie en de toekomst van mensen die in Nederland bescherming zoeken, onder de aandacht te brengen.

De “Wet tweestatusstelsel” beoogt een onderscheid te maken tussen asielzoekers door permanente en tijdelijke bescherming statussen te creëren. Dit onderscheid zal vooral degenen met tijdelijke bescherming (B-status) en hun gezinnen tot een jarenlange onzekerheid veroordelen. Het voortdurende risico dat hun status wordt ingetrokken, zal de motivatie van deze mensen om de taal te leren, een beroep te leren en zich volledig in de Nederlandse samenleving te integreren, fundamenteel ondermijnen. Personen met potentieel om aan de samenleving bij te dragen zullen zich door deze wet voortdurend in een “wachtkamer” wanen, wat zowel tot individuele tragedies als tot verzwakking van de maatschappelijke samenhang zal leiden.

De “Wet asielnoodmaatregelen” heeft het potentieel om de rechtswaarborgen en de fundamentele mensenrechtenstandaarden in de asielprocedures ernstig uit te hollen. Maatregelen nemen onder het mom van een “noodsituatie” kan het recht van kwetsbare mensen op een eerlijke beoordeling en op toegang tot juridische bijstand in gevaar brengen. Dit is in strijd met de internationale rechtsbeginselen en het respect voor menselijke waardigheid die Nederland al vele jaren verdedigt. Het verlagen van de basisstandaarden voor mensen die bescherming zoeken kan leiden tot onomkeerbare verkeerde beslissingen en humanitaire crises.

De combinatie van deze twee wetten legt de basis voor een systeem dat berust op uitsluiting en onzekerheid voor mensen die in Nederland bescherming zoeken. Zo’n benadering strookt noch met de humanitaire waarden van Nederland, noch met de voorwaarden voor een succesvolle integratiepolitiek.

Ik verzoek u, binnen de kritieke rol van de Eerste Kamer om wetgeving opnieuw te bezien en te toetsen aan de Grondwet en het internationale recht, de ernstige gevolgen van deze wetsvoorstellen diepgaand te evalueren. Ik vraag u met klem deze wetten in hun huidige vorm NIET GOED TE KEUREN, gelet op de negatieve effecten die zij zullen hebben op de mensen die de meeste bescherming nodig hebben en op de schade die zij zullen toebrengen aan het weefsel van de Nederlandse samenleving.

Dank u voor uw tijd en aandacht.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e 5.1.2.e

Please view my profile on LinkedIn
<https://www.linkedin.com/in/5.1.2.e/>